

ЗАДАЧІ ВІДТВОРЕННЯ ВИРОБНИЧО-РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

К.е.н. Н.І. Камінська

Львівський національний університет імені Івана Франка

Україна, м. Львів

kaminska.natali@gmail.com

Формування конкурентоспроможного виробництва вимагає відтворення виробничо-ресурсного потенціалу підприємства на якісно новій ресурсозберігаючій основі. Інвестування матеріальних та нематеріальних ресурсів в процесі простого і розширеного відтворення виробничо-ресурсного потенціалу забезпечує економічну ефективність шляхом вдосконалення структури та взаємодії виробничих ресурсів, підвищення рівня їх використання при виготовленні конкурентоспроможної продукції. Інвестування на підприємстві повинно носити безперервний циклічно замкнутий характер. Для досягнення високої ефективності відтворення виробничого потенціалу підприємства неприйнятним є зведення інвестиційного процесу до впровадження окремих заходів без збереження інвестиційного циклу, адже він повинен охоплювати всю систему виробничих ресурсів, забезпечувати підвищення ефективності їх використання в цілому. Внутрішня інвестиційна діяльність підприємства забезпечується науковими дослідженнями. Велика частка дослідників-економістів, серед яких є Д.Кадрик, Ц. Грілігес та інші, розглядають витрати, які несе підприємство в процесі виробництва продукції, як інвестиції, що забезпечують накопичення та поглиблення знань та збільшення інноваційного потенціалу [14, с.75]. Таким чином актуальним стає наукове обґрунтування відповідних напрямків відтворення виробничого потенціалу. Зауважимо, що вдосконалення техніки виробництва, що не ґрунтується на принципових змінах технології зумовлює додаткове ускладнення обладнання та зростання його вартості, що в свою чергу знижує економічну ефективність

оновлення засобів праці. Саме впровадження нових технологій забезпечує удосконалення та оновлення виробничо-ресурсного потенціалу, а отже його продуктивне відтворення. Під оновленням технології виробництва розуміють процеси оновлення обладнання, використання нових предметів праці, інноваційні зміни технологічних процесів.

Керуючись принципами ресурсозбереження, мобільності та гнучкості виробничого потенціалу підприємства його відтворення необхідно здійснювати насамперед на основі системного підходу. Американські вчені Й.Піннігс та А.Бьюі-Тандан розглядають інноваційну технологію в першу чергу як організаційне нововведення [60, с.17]. Поряд з цим впровадження нововведень повинне охоплювати організаційно-управлінський аспект виробничої діяльності, тим самим згладжуючи можливі протиріччя між технологічним рівнем виробництва та організацією управління на підприємстві, підвищуючи ступінь використання виробничо-ресурсного потенціалу.

На сучасному етапі розвитку виробництва основне значення має не кількісний ріст основних фондів, а їх якісне раціональне удосконалення. При цьому варто пам'ятати, що для ефективного переходу до широкого використання нововведень, зокрема нової техніки та технології виробництва потрібно узгоджувати відповідні потужності на всіх рівнях для їх використання.

ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА

1. Варшавський А. Социально-экономические проблемы российской науки // Вопросы экономики. - 1991. – № 11. – С. 39 – 42.
2. Захарченко В.И. Экономический механизм процесса нововведений // Одесса. АОЗТ. ИРЕНТ и Т, 1999.-198 с.
3. Новая технология и организационные структуры / Под ред. Й.Пиннингса, А.Бьюитандама /Сокр.пер.с англ.-М.: Экономика, 1990.-270с.